

ת"פ (ירושלים) 24634-04-23 - מדינת ישראל נ' תאיר אברהים ע"י

ת"פ (ירושלים) 24634-04-23 - מדינת ישראל נ' תאיר אברהים ע"י מחוזי ירושלים

ת"פ (ירושלים) 24634-04-23

מדינת ישראל

נגד

תאיר אברהים ע"י

ב"כ עו"ד סנא חיר

בית המשפט המחוזי בירושלים

[09.09.2024]

כב' השופט אילן סלע

גזר דין

הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו שניתנה במסגרת עסקת טיעון, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן. העבירות כולם מתייחסות כולן לעסקאות בנשק שנעשו מול סוכן של משטרת ישראל (להלן: "הסוכן") ועל ידי גורמים מתווכים נוספים. במסגרת העסקאות, סיפק הנאשם לאחרים כלי נשק בתמורה לכספים ויוחסו לו שלושה אישומים.
 2. במסגרת האישום הראשון הורשע הנאשם בעבירה של סיוע לסחר בנשק לפי סעיף 144(ב) בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
- בכתב האישום צוין, כי ביום שאינו ידוע למאשימה, שוחח הסוכן עם ווליד חסן (להלן: "ווליד"), לו היכרות מוקדמת עמו מזה 15 שנה, והתעניין ברכישת אקדח. למחרת, התקשר ווליד עם הסוכן וציין בפניו כי השיג עבורו אקדח. בהמשך לכך, תיאמו השניים שהסוכן ירכוש שני אקדחים מנסים קעד (להלן: "נסים") ומוחמד בוסטמאי (להלן: "בוסטמאי"), להם היכרות מוקדמת, תמורת 39,000 ₪, בתוספת תשלום של 9,000 ₪ שיחולקו בין ווליד, נסים ובוסטמאי. לקראת העסקה, שוחח הסוכן עם נסים ובוסטמאי על מנת לתאם הגעה למקום המפגש. בסמוך לכך, לאחר תיאום אל מול הנאשם, קיבל נסים מאחר שני כלי נשק מסוג אקדחי הזנקה KUZHEY (להלן באישום זה: "האקדחים") שהוסבו לידי תחמושת קליעית, ובכוחם להמית אדם ומחסניות המתאימות לאקדחים.

בהמשך לכך, הסוכן, נסים ובוסטמאי הגיעו למקום המפגש. נסים ירד מרכב, בה נהגה תסנים זוקש (להלן: "תסנים"), כשהוא אחז בתיק בו שני הכדורים ונכנס לרכבו של הסוכן, שם הציג לו את האקדחים. בהמשך, נסעו השניים לקרבת מקום כדי לבחון את תקינות האקדחים. הסוכן ביצע ירי כדי לבדוק את תקינותם, ומשראה כי הם תקינים, חזרו למקום המפגש. לאחר שחזרו, שילם הסוכן לנסים ובוסטמאי סכום של 38,000 ₪ תמורת האקדחים והמחסניות, לאחר הפחתה של 1,000 ₪ מהסכום.

3. במסגרת האישום השני הורשע הנאשם בעבירה של סחר בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק. בכתב האישום צוין, כי ביום 1.02.23 שוחח הסוכן עם ווליד ובמהלכה התעניין הסוכן ברכישת רובה M16 באמצעות נסים. ביום 3.02.23 שוחח נסים עם הסוכן ועדכן אותו כי הנשק עליו סיכמו אינו זמין, ולכן השניים תיאמו כי הסוכן ירכוש מנסים אקדח תמורת 24,000 ₪.

בימים שלאחר מכן, שוחחו נעים והסוכן מספר פעמים במטרה לתאם את ביצוע העסקה, ובסופו של דבר סוכם שהעסקה תתבצע ביום 7.02.23 באמצעות תסנים.

ביום 7.02.23, לאחר דין ודברים בין ווליד ונסים לבין הנאשם, נסע נסים לביתו של הנאשם בכפר קליל וקיבל מהנאשם שקית לבנה ובתוכה אקדח הזנקה מסוג KUZHEY שהוסב לירי תחמושת קליעית ובכוחו להמית אדם (להלן באישום זה: "האקדח") עם מחסנית תאומת. בהמשך, נפגש נעים עם דיאא טבאחי (להלן: "דיאא") בסמוך לביתו של הנאשם ומסר לו את האקדח עם המחסנית.

בשעות הצהריים של אותו יום, הגיעו דיאא, שנסע ברכב בו נהגה תסנים, והסוכן למקום המפגש. בהמשך, דיאא נכנס לרכבו של הסוכן כשהוא מחזיק בידו את האקדח עם המחסנית. לאחר שהסוכן קיבל את אישורו של נסים שאכן הוא מכיר את דיאא וכי מדובר באקדח עליו שוחחו, נסעו הסוכן ודיאא לקרבת מקום על מנת לבדוק את תקינות האקדח. לאחר שהסוכן נוכח לדעת כי האקדח תקין, חזרו אל נקודת המפגש, שם שילם הסוכן לדיאא 24,000 ₪ תמורת האקדח והמחסנית.

4. במסגרת האישום השלישי הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון לסחר בנשק לפי סעיף 144(ב2) בצירוף סעיף 25 לחוק.

בכתב האישום צוין כי, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, שוחח הסוכן עם ווליד והתעניין ברכישת רובי M16. בימים שלאחר מכן, תיאמו ווליד והסוכן כי נסים ימכור נשק מסוג M16 לסוכן תמורת 40,000 ₪ ואקדח תמורת 17,000 ₪ ביום 12.03.23 במקום מפגש.

ביום 11.3.23, או בסמוך לכך, לאחר דין ודברים בין ווליד ונסים לבין הנאשם, נסע נסים לביתו של הנאשם וקיבל מהנאשם כלי נשק מסוג דמוי רובה סער M16 שהוסב לירי תחמושת 5.56/45 ובכוחו להמית (להלן באישום זה: "הנשק") עם מחסנית תאומת ואקדח הזנקה KUEZY שהוסב לירי תחמושת קליעית ובכוחו להמית אדם (להלן באישום זה: "האקדח") עם מחסנית.

ביום 12.3.23, נפגשו נסים והסוכן במקום המפגש. נסים נכנס לרכבו של הסוכן עם הנשק ומחסנית וכן עם האקדח ומחסנית. נסים העביר את הנשק והאקדח עם המחסניות לסוכן שהכניס אותם לתא המטען ברכבו. בשלב זה, נעצר נסים ע"י כוחות המשטרה.

תסקיר שירות מבחן

5. תסקיר שירות המבחן מלמד כי הנאשם בן 33, נשוי ואב לשני בנים צעירים. הנאשם תושב הרשות הפלסטינית ועל כן לא ידוע עברו הפלילי. קצין המבחן ציין שבהתייחסות הנאשם לעבירות, הוא נטה להרחיק עצמו מביצוען והתקשה לקבל אחריות מלאה כשלדבריו רק התלווה לסוחרי הנשק. בנוסף ציין כי התכוון לקבל רווח כספי אך למעשה לא קיבל כסף. עוד ציין קצין המבחן שלאורך השיחה הנאשם היה ממוקד ברצונו להשתחרר ממאסר ולחזור לילדיו. באשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי להשתקם, ציין קצין המבחן שהנאשם נוקט בגישה מרחיקה ומצמצמת, ונוטה להתייחס לבחירותיו כאל טעות נקודתית. עוד התרשם קצין המבחן שהנאשם תופס את התנהגותו ככזו שנכפתה עליו לנוכח נסיבות חייו הקשות והלחצים עימם התמודד. במסגרת הערכת הסיכון נלקח בחשבון חומרת העבירות ואופיין, בכלל זה המשתקף מהן לגבי קשריו השוליים עם עוברי חוק מעולם הנשק, וכן לעמדתו המצמצמת באשר למעורבותו בעבירות, אותה הוא תופס כקשורה למצבו הכלכלי הדחוק, מוקד שלמעשה ממשיך להיות מגביר סיכון. לפיכך, הוערך כי קיים סיכון להישנות העבירות, בעיקר כאלה הממוקדות בהשגת רווח וסביב קשריו המשפחתיים ובסביבת מקום מגוריו. נוכח האמור, נמנע קצין המבחן מהמלצה שיקומית.

טיעונים לעונש

6. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על חומרת המעשים המסייעים לתפוצת כלי נשק בלתי חוקיים בציבור הרחב אשר מחייבת ענישה מחמירה. בנוסף, היא עמדה על מספר האירועים הרב ותפקודו של הנאשם כמקור הנשק, כשעובדות כתב האישום מצביעות על מעורבותו העמוקה של הנאשם בעולם הנשק. כמו כן, נטען שהעובדה כי הנאשם הורשע באישום השלישי "רק" בעבירת ניסיון, אין בה כדי להפחית מאחריותו, משום שחלקו בעסקה הושלם והעסקה עצמה לא הושלמה רק בשל מעצרו של אחר. לפיכך, עתרה ב"כ המאשימה למתחם בין 6.5 ל-9 שנות מאסר בצד ענישה נלוות וקנס משמעותי.

7. ב"כ המאשימה תמכה את טיעוניה בפסיקה, ובין היתר הפנתה לת"פ (מחוזי-ים) 69933-03-23 מדינת ישראל נ' ג'ומעה (30.06.23) בו קבע בית המשפט מתחם ענישה שנע בין 42 ל-64 חודשי מאסר ביחס לעבירות של סחר בנשק וניסיון סחר בנשק עם אותו סוכן כבעניין זה. אומנם, קצהו העליון של המתחם נמוך מקצהו התחתון של המתחם אליו הם עתרו בעניין שלפניי, אך מכיוון שמספר העבירות ומספר כלי הנשק המעורבים רב יותר וכן משום שג'ומעה לא היה מקור כלי הנשק, ובניגוד לענייננו, נטען במקרה הנוכחי למתחם מחמיר יותר. לטענתה, יש להטיל את העונש בתוך המתחם שכן מדובר בעבירות שביחס אליהן יש צורך משמעותי בהרתעת הרבים והיחיד. בסופו של יום ביקשה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם 7 שנות מאסר, מאסר על תנאי וקנס משמעותי, לצד חילוט כלי הנשק לפי שיקול דעתה של המשטרה.

8. מנגד, ב"כ הנאשם ביקשה בטיעוניה לתת את הדעת על מצבה הסוציאקונומי הקשה של משפחתו ועל גדילתו במצב זה. עוד התייחסה לתסקיר שירות המבחן שהתרשם מתפקודו הטוב ביחס למשפחתו, רתיעתו מהמעצר והבנת הטעות שבמעשיו וחרטה עליהן. בנוסף, באשר לחלקו של הנאשם בעבירות, נטען שבכל אחד מהאישומים הנאשם לא היה הגורם הדומיננטי בעסקאות. כך, באשר לעסקה הראשונה נטען שלא היה קשר בין הנאשם לבין הסוכן ולא עם יוזם העסקה. באשר לעסקה השנייה, נטען שהנאשם לא היה היוזם, המתכנן, מקבל התמורה, מוביל הנשק או הנושא אותו. לבסוף, באשר לעסקה השלישית, נטען שהיא כלל לא הושלמה ואף לגביה הוא לא היה הגורם הדומיננטי מבין כלל המעורבים.

9. ביחס למתחם הענישה, ב"כ הנאשם עתרה להטלת עונש ברף התחתון של המתחם שלטענתה עומד על 38 חודשי מאסר. היא ביקשה להתייחס להשפעה השלילית של עונש המאסר ואורכו על משפחת הנאשם, על כך שהנאשם לא ישתלב בתוכניות שיקום בכלא, לנתוני הצפיפות בבית הכלא ולאור העובדה שלאחר שחרורו, הנאשם יעבור לכפר מגוריו שנמצא מחוץ לשטחי המדינה. לבסוף, נטען שהנאשם משלם מחיר עונשי וחברתי שכן לאחר מעצרו משפחתו עזבה את הכפר כך שאף הקשרים שהחזיק עם עוברי החוק נותקו. גם היא תמכה את טיעוניה בפסיקה.

10. הנאשם הדגיש כי הוא ניתק את הקשרים עם עוברי החוק, את דאגתו לילדו, הרצון לפרנס את בני משפחתו ולתמוך באחיו ובהוריו.

דין והכרעה

11. הערכים המוגנים בעבירות נשק הם שלמות הגוף וחיי אדם, שלום הציבור וביטחונו. למותר להכביר מילים באשר לסכנה הנשקפת מהחזקה ונשיאה של כלי נשק על ידי מי שאינם מורשים לכך, שלא למטרות ראויות, כגון הגנה על בטחון המדינה או על שלום אזרחיה. מדובר בכלי שהשימוש העיקרי בו הוא לצורך המתת אדם, גרימת פגיעה גופנית חמורה לאדם או איום בפגיעה כזו. מה גם, שפעמים רבות נשק שנעשה בו שימוש מעין זה מוצא את דרכו לידיים עברייניות שעושות בו שימוש פלילי ואף בטחוני.

10. פסיקה עקבית עומדת על כך שעבירות נשק לסוגיהן הן "מכת מדינה" המשקפת סכנה חמורה ומיידית לביטחון הציבור ולשלומו ועל הצורך בענישה מחמירה בעבירות אלו, ובהעלאת רף הענישה בעבירות הנשק לסוגיהן (ראו אך לדוגמה: ע"פ 2761/21 עואלי נ' מדינת ישראל (22.08.21); ע"פ 4207/21 נורי נ' מדינת ישראל (28.07.21); ע"פ 3793/21 מוריחי נ' מדינת ישראל (23.11.20)). בית המשפט אף קבע כי החמרת הענישה בגין עבירות אלו היא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי להרתעת הציבור מפני ביצוען ולמאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה (ראו: ע"פ 2880/23 מדינת ישראל נ' עיסא (25.04.23); ע"פ 6068/21 מדינת ישראל נ' פקיה (19.12.21); ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח (5.11.19)). בשל כל האמור גם נקבע כי במסגרת שיקולי הענישה בעבירות נשק, יש לתת משקל רב לאינטרס הציבורי ולשיקולי ההרתעה על פני נסיבותיו של הנאשם (ראו: ע"פ 2761/21 בעניין עואלי; ע"פ 2251/21 אבו עראר נ' מדינת ישראל (15.12.21)).

11. לאחרונה גם נכנס לתוקף תיקון 140 לחוק העונשין, במסגרתו בחר המחוקק לעגן את הצורך בהחמרת הענישה בחקיקה, בדרך של קביעת עונש מינימום של רבע מהעונש המרבי, למי שהורשע בעבירות של החזקה, נשיאה וסחר בנשק. לפי דברי ההסבר לתיקון, התיקון לחוק נעשה נוכח התפשטות ההתחמשות של קבוצות גדולות באוכלוסייה בנשק בלתי חוקי, ייחודיות התופעה והשלכותיה החמורות, ובפרט המחיר שהיא גובה בחיי אדם.
12. נוסף על האמור יש לבחון בכל מקרה את הנסיבות הספציפיות, בכלל זה סוג הנשק, היקף העסקאות, הצדדים לעסקה ועוד, ולצד זאת הנסיבות האישיות השונות של העבריין, שהן כאמור בעלות משקל מועט בעבירות מעין אלו.
13. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מקובלת עליו עמדת ב"כ המאשימה לפיה עסקינן במספר עבירות נשק המעידות על מעורבותו העמוקה של הנאשם בעולם זה. אמנם, ב"כ הנאשם טענה שהנאשם לא יזם את העסקאות, לא תכנן אותן, לא בא במגע עם הנשק ולא קיבל תמורה בעדו, ולפיכך, לשיטתה, עונשו צריך להיגזר על פי חלקו היחסי והשולי מבין כלל הנאשמים בפרשה זו. ואולם, ענישה מחמירה נחוצה לכל חוליה בשרשרת של עסקאות הנשק, ובפרט לחוליה אשר סיפקה את כלי הנשק בכל אחד מהאישומים שלפני. גם אם צודק הנאשם שהוא לא מקור כלי הנשק, אין ספק שהייתה לו זמינות רבה אליהם, כשתוך ימים בודדים, כפי שעולה מעבודות כתב האישום, ובפרט באישומים 2 ו-3 עלה בידו להשיג את הנשק המבוקש. הנאשם תרם תרומה מרכזית לביצוע העבירה, ועל כן אין מקום להקל בעונשו (ראו: ע"פ 8045/17 בראנסי נ' מדינת ישראל (18.08.18); ע"פ 3793/20 השאם מוריחי נ' מדינת ישראל (23.11.20)).
14. עוד טען הנאשם, שבאשר לאישום השלישי הוא הורשע רק בעבירת הניסיון ולא בעבירה המושלמת, ועל כן יש להקל בעונשו. ברם, גם בעניין זה צודקת ב"כ המאשימה שלמעשה חלקו של הנאשם בביצוע העסקה הושלם, והסיבה שהעסקה בכללותה לא הושלמה היא רק בשל מעצרו של נסים. לפיכך, אין בנסיבה זו כדי להקל בעונשו באופן ממשי (ראו: עניין מוריחי, פסקה 7).
15. בנוסף, יש לתת את הדעת על סוגי הנשק שכן הענישה הנוהגת מבחינה בין סחר בנשק ארוך להבין סחר באקדחים (ראו למשל: ע"פ 8045/17 עניין בראנסי; ת"פ (מחוזי-ים) 70392-03-23 מדינת ישראל נ' מוחסן, פסקה 15 (16.05.24)). במקרה זה, הנאשם סחר באקדחים ובאישום השלישי הוא ניסה לסחור ברובה 16M.
16. באשר למדיניות הענישה הנוהגת אציין את פסקי הדין הבאים:
- בת"פ (מחוזי-ים) 70373-03-23 מדינת ישראל נ' שאהב אלדין עבד אלעאל (15.04.24), נקבע מתחם ענישה שנע בין 46 ל-76 חודשי מאסר בפועל, ובית המשפט גזר עונש של 54 חודשים וקנס של 8,000 ₪, בגין שתי עבירות סחר באקדחים עם סוכן משטרת.

· בת"פ (מחוזי-ים) 70392-03-23 מדינת ישראל נ' מוחסן (16.04.24), שעסק באותה פרשה, נידונו שני נאשמים אחרים שביצעו עסקאות עם אותו סוכן. אחד הנאשמים הורשע כמי שהיה מקור שלושת האקדחים, ביצוע העסקאות וקבלת התמורה בשלוש עבירות של סחר בנשק. בית המשפט קבע עבורו מתחם ענישה שנע בין 66 ל-102 חודשי מאסר בפועל והשית עליו מאסר של 66 חודשים וקנס של 50,000 ₪.

· בת"פ (מחוזי-ים) 70450-03-23 מדינת ישראל נ' מחסן (15.04.24) נאשם נוסף באותה פרשה הורשע בשתי עבירות של סחר בנשק, שכלל סחר בדמוי רובה מסוג 16M, נקבע בעניינו מתחם שנע בין 60 ל-96 חודשי מאסר בפועל והושתו 66 חודשי מאסר וקנס של 70,000 ₪.

יש לציין שהמקרה שבפנינו שונה מעט מעניינים של שלושת הנאשמים לעיל. במקרים אלו, הנאשמים תיאמו וביצעו את העבירות, שלא כבמקרה שלפניי.

· בת"פ 70062-03-23 (מחוזי-ים) מדינת ישראל נ' זוקש (26.05.24) הורשע דיאא, מהאישום שבפני, בגין שתי עבירות של סחר בנשק בכללם אקדח ודמוי רובה סער מסוג 16M. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 40 ל-70 חודשי מאסר בפועל והשית עונש מאסר של 42 חודשים.

17. כאמור, המאשימה הציגה אף היא פסיקה, הכוללת את פסקי הדין הבאים:

· בע"פ 4077/22 פלוני נ' מדינת ישראל (28.07.22) קיבל בית המשפט העליון את ערעורה של המדינה על קולת העונש שנפסק בת"פ (מחוזי-חי') 56511-11-21 מדינת ישראל נ' פלוני והחמיר את הענישה על עבירות נשק של ביצוע, הובלה, העברה של הנשק למוכר ולקונה. בית המשפט ציין כי היה ראוי להחמיר בענישתם של הנאשמים ולגזור את דינם ל-48 ו-60 חודשי מאסר בפועל, אך לאור הכלל לפיו ערכאת הערעור לא תמצה את מלוא חומר הדין עם נאשם שזכה בערכאה הדיונית לפסק דין מקל, נפסקו עונשי מאסר של 46, 36 ו-25 חודשי מאסר חלף 36, 30 ו-19 חודשים שנגזרו בערכאה הדיונית, בהתאמה.

· בנוסף, היא התייחסה לגזר הדין בעניין ג'ומעה (ת"פ (מחוזי-ים) 69933-03-23 מדינת ישראל נ' ג'ומעה (30.06.24)) במסגרתו הושת על נאשם שהורשע בעבירה של סחר בנשק ועבירה נוספת של ניסיון סחר בנשק ובכללו אקדח ורובה מסוג 16M, בדומה לעניינו. באותו עניין, בשים לב לכך שהנאשם לא היה מקור הנשק, לא היה זה שתואם את העסקה ולא זה שקיבל את התמורה ובהתאם לסוג כלי הנשק, נקבע מתחם שנע בין 42 ל-66 חודשי מאסר והושתו 42 חודשי מאסר וקנס בסך של 5,000 ₪.

18. ב"כ הנאשם הציגה את גזרי הדין הבאים:

· בת"פ (מחוזי-מרכז) 20068-10-22 מדינת ישראל נ' ג'נסן (20.11.23) קבע בית המשפט מתחם ענישה שנע בין 38 ל-66 חודשי מאסר ביחס לעבירות של ייצור נשק, החזקה וייבוא. בית המשפט גזר את עונשו של הנאשם על 38 חודשי מאסר. ואולם באותו מקרה מדובר היה בייצור אקדח וייבוא של חלקים משלימים לכלי הנשק, בעוד שבמקרה זה מדובר היה במספר עבירות של סחר בכלי נשק ובכללן אקדחים ורובה סער מסוג M16. בנוסף, מצא בית המשפט להקל בעונשו לאור עבורו הפלילי הנקי, מצב בריאותו ופוטנציאל השיקום החיובי, שלא כבמקרה זה.

· כמו כן, בעניין עסילה (ת"פ (מחוזי-י-ם) 52782-09-22 מדינת ישראל נ' עסילה (31.05.23)) הורשע הנאשם בעבירה של סחר בנשק מסוג אקדח ו-M16 אשר כללה קבלת אביזרי הנשק, הרכבתם ובדיקת תקינותו של הנשק וכן מכירתם לסוכן. בכך, הנאשם לקח חלק פעיל בעסקה. על הנאשם הושת עונש של 54 חודשי מאסר ובערעור לבית המשפט העליון התקבלה טענת הנאשם והוקל עונשו ל-42 חודשי מאסר (ע"פ 4259/23 בלאל עסילה נ' מדינת ישראל (13.12.23)).

· בת"פ (מחוזי-י-ם) 34003-04-18 מדינת ישראל נ' עג'עג' (8.10.18) קבע בית המשפט מתחם ענישה שנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר ביחס לעבירה של סחר בנשק בשל מכירת אקדח לסוכן. בית המשפט גזר את עונשו של הנאשם על 22 חודשי מאסר, כאשר בעניין זה הנאשם גם יזם, תכנן וקיבל תמורה בגין המכירה. עם זאת, מדובר היה בעבירה אחת ובנשק מסוג אקדח, בעוד בענייננו זה מדובר בשלוש עסקאות שונות ובריבוי של כלי נשק.

· בת"פ (מחוזי-י-ם) 54337-05-21 מדינת ישראל נ' זחאיקה (10.02.22) קבע בית המשפט מתחם ענישה שנע בין 54 ל-90 חודשי מאסר ביחס לעבירות של רכישת נשק, נשיאת נשק, ירי בנשק, קשירת קשר לביצוע עסקה בנשק וסחר בנשק. בית המשפט גזר את דינו של הנאשם על 45 חודשי מאסר, תוך שהוא מציין שהפגיעה בשוויון, לאור ההתעלמות המוחלטת של הרשות החוקרת מחלקם של שותפיו של הנאשם, מצדיקה את החריגה מהמתחם.

19. נוכח האמור, ובשים לב לערכים שנפגעו ולמידת הפגיעה, לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ולמדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו נע מ-54 ל-72 חודשי מאסר.

20. באשר לעונשו של הנאשם בתוך המתחם, לא הייתה מחלוקת כי יש לגזור את דינו בתחתית המתחם, בשים לב להודאתו של הנאשם והעדר עבר פלילי. איני סבור כי מצבה הכלכלי של משפחתו המורחבת והיותו המפרנס היחיד במשפחתו הגרעינית מצדיקים חריגה ממתחם העונש ההולם, בפרט בשים לב למהות העבירות וחומרתן, המצדיקות את העדפת האינטרס הציבורי על פני זה האישי של הנאשם.

2. אשר על כן אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 54 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר אשר לא ירצו אלא אם הנאשם יעבור עבירת נשק בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. קנס בסך של 8,000 ₪. הקנס ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.10.24, ובכל ראשון לחודש שאחריו. אי עמידה באחד התשלומים יביא לפירעון מידי של כל היתרה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' אלול תשפ"ד, 09 ספטמבר 2024, במעמד המתייצבים.